

Praznovanje Tatjaninega 60. jubileja, 1998 (hrani SŠM, fototeka).

no prva udeležila. Družabnost ji ni bila tuja in nemalokrat nas je presenetila s kakšno originalno šalo ali anekdoto.

Vedela je za skoraj vse rojstne dneve sodelavcev, in kar ni ji šlo v glavo, če je kakšen slavljenec ni povabil na praznovanje.

Na nekem od omenjenih druženj, bilo je pred približno tremi leti, me je nekdo vprašal: »Darja, koliko časa pa si že z nami v muzeju?« Premišljujem, brskam po svojem, kot rešeto preluknjanem spominu, ko me preseneti Tatjanin glas: »Od oktobra 2007.«

Darja Sonja Tavčar

Skromnost, natančnost, vestnost, točnost, brezmejna prijaznost ... Tatjana je bila zame človek mnogih občudovanja in posnemanja vrednih lastnosti. Imela pa je še eno, neverjetno in kar zavidanja vredno lastnost. Imela je neverjeten spomin za številke. Je že tako, da človek pri drugih najbolj občuduje tisto, česar mu primanjkuje. Datumi rojstnih dni – naših in naših otrok, muzejskih izletov, obletnice zaposlitev, upokojitev in porok ... Celo številke knjižničnih signatur: »Kje že stoji tisto lepo berilo z rdečimi platnicami?« je vedno stresla iz rokava. Res je, nikdar ne bom imela njenega spomina za številke, imela pa bom številne spomine nanjo.

Polona Koželj